

Μονόλιθου ἐντὸς χωρίου τοῦ Ζυγο / <sup>2</sup> νοῦ, ἐγὼ Ἀντωνία, συμβία τοῦ ἄνωθεν κύρ Μιχαήλ, ἀσθενὴς οὖσα καὶ κλινήρισα οὖσα, σῶον μὲν {ν}οῦν / <sup>3</sup> ἔχων τὸν <ν>οῦν καὶ τὰς ἑτέρας αἰσθήσεις τοῦ σώματος, φοβηθεῖσα δὲ τὸν ἄδηλον καὶ ἄωρον θάνατον μήπως / <sup>4</sup> αἰφνιδίως ἐπέλθῃ μοι καὶ τὰ ἐμὰ πρόσκαιρα ἀγαθὰ ἀδιόρθωτα μείνωσιν, ὥς καὶ πολλοῖς ἄλλοις τοῦτο συν / <sup>5</sup> βέβηκεν, δεῖν δὲ ἔγνω πρὸ τούτου τὰ κατ' ἐμὲ διατάξασθαι καὶ γραφῇ παραδοῦναι, ἔνθεν τοίνυν / <sup>6</sup> ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς οὕτως, ἦν τὸ κοινὸν τοῦ βίου ἐπέλθῃ μοι τέλος. Καὶ πρῶτον ἀφήνω τοῖς πᾶσιν γχριστιανοῖς / <sup>7</sup> τὴν ὀφειλομένην συχώρησιν ἣν δέομαι καὶ ἐγὼ παρ' αὐτοῖς λαβεῖν. Ἐπειτα ἀφήω διὰ ψυχικῆς μου σωτηρί / <sup>8</sup> ας εἰς τὸν ναόν, ὅπερ μέλλω θαφῇ, τὴν καρπέτ(α) μου καὶ τρυτζολαία μία, ὁποία στήκεται εἰς τὸ χωρίον / <sup>9</sup> τοῦ Στ(αυ)ροῦ, εἰς τοῦ Μακρῇ τὸ ὀσπίτιον. Εἰς δὲ τὰ ἐναπολειφθέντα μοι ἀγαθὰ, ἦγουν ὅλην μου τὴν προῖκα, τὰ / <sup>10</sup> ἀφήνω τοῦ συμβίου μου τοῦ κύρ Μιχαήλ διὰ ψυχικῆς μου σωτηρίας καὶ διὰ καλὴν κυβέρνειαν καὶ ἀνά / <sup>11</sup> παυσιν ἣν ἔχω ἀπ' αὐτόν, νὰ τὰ ἔχῃ αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ κληρονόμοι καὶ διαδόχοι του καὶ ἀπὸ ὅσα μοῦ χρεω / <sup>12</sup> ωστοῦν νὰ λάβῃ ὁ συμβίος μου ὁ κύρ Μιχαήλ καὶ νὰ δώσῃ μίαν ἐμπόλ(ιαν), μίαν π[ ] καὶ μίαν ποδιά εἰς τὴν Ἑλεοῦσα [ ]. / <sup>13</sup> Ἡ γὰρ παροῦσα μου ἐσχάτη διαθήκη βούλομαι τοῦ ἔχειν τὸ ἰσχυρὸν καὶ βέβαιον κατὰ πᾶν εἶδος διαθήκης καὶ τὰ / <sup>14</sup> ἐξῆς. Μάρτυρες κύρ Ἀντρέα Ἀρηλιώτ(η), κύρ Ματθαίου Ρωμαίου.

154

*Μίσθωση εργαστηρίου*

15 Δεκ. 1545

† αφμε' ἡμέρα ιε' τοῦ Δικεβρίου μηνός. Κύρ Νικόλαος ὁ Σπάρως ἀπὸ τὴν παραποταμια τῆς Μεσογκῆς σω / <sup>2</sup> ματικῶς παρὼν ὡμολόγησεν καὶ εἶπεν ὅτι ἐσυφώνησεν μὲ τὸν κύρ Πέτρ(ον) τὸν Ζαβάδῃ ἀπὸ χώρας / <sup>3</sup> τῆς Πάργας καὶ ἐνοικίασέν του τὸ ἐργαστήριον, ὅπερ ἔχει ὁ ρηθεὶς κύρ Νικόλαος εἰς τὴν Μεσογκή, πλησίον ἐ / <sup>4</sup> τέρου ὀσπιτίου τοῦ ἄνωθεν κύρ Νικολ(άου), ἄχρι διὰ χρόνους ἐρχαμένους τελείους ε', ἦγουν πέντε, / <sup>5</sup> τὸν καθὲν χρόνον νὰ πληρῶνῃ ὁ ρηθεὶς κύρ Πέτρος εἰς ἐνοί(κι) τοῦ αὐτοῦ ἐργαστηρίου ἄσπρα λε', ἦγουν τρι / <sup>6</sup> ἄντα πέντε, ἀρχίζοντας {ἀρχίζοντας} ἀπὸ τὴν πρώτ(ην) τοῦ Μαρτίου νὰ (ἐν)πῇ εἰς τὸ αὐτὸ ἐργα / <sup>7</sup> στήριον καὶ νὰ ὀφείλῃ ὁ ρηθεὶς κύρ Πέτρος νὰ οἰκονομῇ καὶ φθεένῃ τὸ αὐτὸ ἐργαστήριον. Καὶ ὑπόσχεται ὁ ρηθεὶς / <sup>8</sup> κύρ Νικολ(αος) τοῦ ὀφείλ(ει) διαυθεντίζει τὸν ἀναγεγραμμένον Πέτρ(ον) ἀπὸ παντός ἐναντιότητος εἰς τὸ εἰ / <sup>9</sup> ρημένον ἐργαστήριον. Καὶ οὕτως ὑπόσχεται. Μάρτυρες κύρ Ἀντωνίου Μηζάκη, κύρ Ἀναστάση Βρυώνη, κύρ / <sup>10</sup> Μιχαήλ Μπαμπούρη.